

international transport. EF-reglerne er indeholdt i Rådets direktiv 74/561, der foreskriver, at en ansøger skal opfylde krav vedrørende vandel, økonomisk evne og faglig dygtighed.

Kravet i stk. 1, nr. 1-4, er ikke indeholdt i den nuværende lovgivning, men svarer til de krav, der sædvanligvis stilles i anden lovgivning vedrørende virksomhed, hvortil der kræves godkendelse, tilladelse, bevilling eller lignende.

Kravet i stk. 1, nr. 5, om, at ansøgeren skal have den fornødne økonomiske baggrund svarer til § 5, stk. 1, i lov om godstransport med motorkøretøjer.

Den økonomiske baggrund dokumenteres i dag ved, at ansøgeren bl.a. skal indsende årsbudget og finansieringsplan, således at indtægtsmuligheder og omkostninger, herunder afskrivning og forrentning, kan vurderes. En gennemgang heraf kan ikke alene sikre, at virksomheden kan drives hensigtsmæssigt eller forsvarligt. Det er derfor nødvendigt at udstedelse af tilladelser gøres betinget af, at ansøgeren råder over en nærmere fastsat positiv egenkapital eller der eventuelt stilles bankgaranti. Det skal også gælde i relation til eksisterende vognmænd, der ønsker yderligere tilladelser. Dette krav vil sikre en højere grad af økonomisk forsvarlig drift og modvirke kørsel i strid med reglerne om køre- og hviletid, overlæs m.v.. Ved ansøgning om fornyelse skal indsendes årsregnskab for det seneste regnskabsår og i tilfælde af dårlig økonomi kan fornyelse ske for et kortere tidsrum end normalt, ligesom fornyelse helt kan nægtes eller kun vil omfatte en del af en virksomheds tilladelser. Ved nyetablering vil tilladelsen ligeledes blive givet for en kortere periode end normalt, så virksomhedens økonomiske forhold kan blive efterprøvet efter få år.

Kravet i stk. 1, nr. 6, om, at vedkommende ikke må være dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, er indeholdt i § 5, stk. 3, i den gældende lov, og tilsvarende bestemmelse er indeholdt i anden lovgivning om tilladelsesordninger.

Henvisningen i bestemmelsen til borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, indebærer, at den skal fortolkes på samme måde som straffelovens bestemmelser. Hvorvidt det pådømte strafbare forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, afhænger således først og fremmest af, om det begåede forhold efter sin art viser en særlig fare for kriminalitet i forbindelse med udøvelsen af vognmandsvirksomhed. Ved farebedømmelsen er det afgørende, hvilken risiko der er for tilbagefald for netop denne gerningsmand. Der må derfor tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder forholdet blev begået, forbrydelsens grovhed og

udførelsesmåde, gerningsmandens personlige forhold på gerningstidspunktet og nu, om det er førstegangskriminalitet eller gentagelse, og – ikke mindst – hvor lang tid der er gået siden lovovertrædelsen. Med hensyn til personer, der er dømt for berigelseskriminalitet eller for overtrædelse af reglerne i denne lov samt reglerne i færdselsloven og vedrørende køre- og hviletid, indebærer bestemmelsen, at man som udgangspunkt bør være tilbageholdende med at meddele tilladelse.

Henvisningen til straffelovens bestemmelse indebærer i øvrigt, at nægtelse af tilladelse på begæring af ansøgeren skal indbringes for retten af anklagemyndigheden, jf. straffelovens § 78, stk. 3. Såfremt nægtelsen godkendes af retten, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Efter retsplejelovens § 684, stk. 1, nr. 4, behandles sagen for retten i strafferetsplejens former.

Efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, skal en ansøger i faglig henseende være kvalificeret til at udøve vognmandsvirksomhed, hvorfor der kan fastsættes krav om, at vedkommende i en årrække skal have været beskæftiget i vognmandsvirksomhed, og herigennem have opnået kendskab til erhvervet. Der vil blive fastsat krav om obligatorisk deltagelse i et godkendt kursus med et nærmere angivet indhold, hvorved risikoen reduceres for, at ansøgere, herunder ansøgere, der alene har udført godskørsel med køretøjer, hvortil der ikke kræves tilladelse, ikke har kendskab til de økonomiske og retlige vilkår, der gælder for godskørsel.

Det er videre efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 8, 1. led, en betingelse for meddelelse af tilladelse, at ansøgeren i øvrigt gør det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde. Bestemmelsen omfatter således tilfælde, hvor en ansøger har begået et eller flere strafbare forhold, der imidlertid ikke begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. stk. 1, nr. 6, men herudover omfatter bestemmelsen også forhold, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan således være oplyst, at ansøgeren er afskediget fra en stilling på grund af uredelighed, der ikke har medført straffesag, eller at ansøgeren i anden virksomhed på grov måde har tilsidesat hensynet til sine kunder. Videre kan omstændigheder ved en eventuel tidligere konkurs medføre, at den pågældende ikke kan anses for at kunne udføre virksomheden på forsvarlig måde.

Efter stk. 1, nr. 8, 2. led, skal ansøgeren endvidere gøre det antageligt, at han vil udøve virksomheden i overensstemmelse med god skik inden for branchen, herunder at han vil kunne drive virksomheden på en